

העלון טעון גניזה
 עלון מס' 500
 שבת פרשת "ויגש"
 שנת תש"פ

העלון מוקדש לעילוי נשמת
 יוסף בן רבקה ז"ל
 שושנה בת אסתר ז"ל
 רבקה בת אולגה זימבול ז"ל
 לרפואה שלמה:
 שלמה בן ויקטוריה
 סיגל בת דינה.

ע"ש הצדיק המלובי"ן רב ינון חורי זיע"א
 יוצא לאור ע"ע ארגון "חדי ינון" טל: 2182992-077

ממעמים לשולחן

ועתה לא אתם שלחתם אותי הנה כי האלקים (מה, ח)

לא היו אלו אחי יוסף אשר גרמו לו לרדת למצרים, על אף שבמבט שטחי נראה כי כך הוא התגלגל ובא לשם, אלא האלקים הוא אשר שלחו, לצורך מטרה מסוימת אשר התבררה בבוא היום. כאשר זוכים לראות את התגלות יד ה' המנהלת את הבריאה כולה, אנו עומדים משתאים מן התזמון המושלם, ומן הנסים הגדולים, ומבינים כי אין ביכלתו של אדם לנקות את אצבעו למטה, אלא הוא מהוה אך ורק כלי בידיו של הקב"ה. לא אחת מרגיש האדם את עצמו כפועל וכעושה, אולם הוא בסך הכל בובת תאטרון, אשר בורא העולם מושך בחוטיה מעבר לקלעים...בחודש אב תשס"א הגיע לירושלים יהודי אמריקני לכמה פגישות עסקים חשובות. לפני שהתחיל את יומו העמוס נגש למסעדה ברחוב קינג ג'ורג' כדי לאכול פת שחרית. הוא הביט במורת רוח בתור הארוך שקדם את פניו, מפעם לפעם הציץ לשעונו וצקצק בלשונו כשהוא לחוץ עד מאד מן השעה המתאחרת ושוקל שוב ושוב האם לא לנטוש את המקום. לפתע פנה אליו העומד לפניו בתור ואמר לו: "אתה נראה ממהר, ואני דוקא לא כל כך, הנני מסכים, אפוא, להחליף עמך את התור ולהקדים את תורך לפני". היהודי הופתע מן ההצעה הלבבית וקיבל אותה בשמחה, הוא קבל את מנתו וישב לאכול בזריזות, ומיד לאחר שסים מהר לברך ולעזוב את המקום לעבר יעדו. הוא הספיק לצעוד רק כמה מאות מטרים עד שפוצץ אדיר החריד את האזור כולו. הוא הביט אחרנית. מסעדת סבארו, אשר ממש לפני דקות ספורות עדין ארחה אותו, היתה אפופה בלהבות...מחבל מתאבד התפוצץ בה, גדע באכזריות את פתיל חייהם של תשעה עשר יהודים תמימים, והותיר עשרות אחרים מדממים, קטועי איברים ופצועים נפשית. דקה ארוכה חלפה עד שמייעדנו הבין כי היהודי החייכן, שהסכים לותר לו על מקומו, שלם על כך במחיר כבד מאד. אולי אפילו בחייו??? הוא רץ כמטורף הישר לעבר המסעדה והחל לחפש אותו. המראות היו קשים, אולם הוא חש שהוא חיב לדעת לכל הפחות שהוא עודנו חי...תוך זמן קצר הוא הורחק מן המקום, מבלי שיצליח למצא את מבוקשו. אבל להפסיק לחפש הוא לא היה מסוגל...במשך יומים התרוצץ בין בתי החולים השונים לבסוף מצא אותו. חי אמן, אך פצוע קשה. בנו היה ליצידו, והאמריקני סיפר לו על מעשה הנדיבות האחרון שהספיק אביו לעשות. כשדמעות בעיניו הוא הוציא מכיסו כרטיס ביקור ואמר לבן: "בעוד ימים אחדים אני טס בחזרה, אולם דע לך כי הנני אדם אמיד, בעל אפשרויות כספיות שאינן מוטלות בספק, ואשמח לעזור לכם בכל. אל תהססו לפנות אלי בכל בקשה שהיא! משרדי נמצאים בבניי התאומים, בקומה מאה ואחת..." שלושה שבועות לאחר מכן התקבלה קריאה מישראל. הבן היה על הקו, מספר על ניתוח שצריך אביו לעבור בבוסטון. תוך שעות אחדות הצליח האמריקני לסדר עבורו את כל הענין כולו מהחל ועד כלה, ובשעת הנחיתה יצא לקבל את פניהם בשדה התעופה. היה זה יום שלישי, כ"ג באלול תשס"א, בשעה שמונה בבקר, כאשר הוא נסע כדי לקבל את פניהם. בשמונה ושלושים ואחת דקות נכנס המטוס הראשון והתרסק אל תוך בניי התאומים, בקומה תשעים ושלוש. בפעם השניה ניצלו חייו של האמריקני, בזכות אותו יהודי ירושלמי, שליחו הנאמן של בורא העולם...

ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חיך. ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה, מעט ורעים היו ימי שני חי ולא השיגו את ימי שני חי אבתי בימי מגוריהם (מז, ח-ט)
 שמעתי מידידי ר' מרדכי מירון הי"ו, לבאר פסוק זה כך: פרעה שואל את יעקב: "כמה ימי שני חיך" והוא עונה: "ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה", אבל "מעט ורעים היו ימי שני חי ולא השיגו את ימי שני חי אבתי בימי מגוריהם". מה פשר הדו שיח שהיה ביניהם? פרש המלבי"ם: "ששנות חיים משמע שנים של טובה והצלחה, שנים שבהן ממלא האדם את יעדו האמיתי, ואילו שנות מגורים אלו השנים שאדם מסתובב בעולם, אוכל ושותה ותו לא. יעקב שמע את שאלת פרעה: "בן כמה אתה", וענה לו עליה: אם כונתך לשאול כמה שנים אני מסתובב כאן בעולם הזה, התשובה היא: "ימי מגורי שלשים ומאת שנה", זהו סכום השנים שהתגוררתי כגר בארץ. אבל השנים שחייתי בשלוה היו "מועטים" וגם הם היו "רעים", לא היתה לי בהם הצלחה גמורה, "ולא השיגו את שני חי אבותי" - לא זכיתי לאותה הצלחה שהיתה מנת חלקם של אבותי בימי מגוריהם בתבל. אצלי - אומר יעקב-שנות חייו היו מעטות ביחס לימי מגורי, ואלו אבותי זכו ששנות חייהם היו מקבילות לימי מגוריהם. כל עוד הם התגוררו כאן בעולם הזה היו להם "שנות חיים".

ומתוק האור

זמני שבת פרשת "ויגש"

ירושלים	פלג המנחה	הדלקת נרות	צאת שבת	רבנו תם
3.41	4.13	5.28	6.06	
3.42	4.28	5.29	6.02	
3.43	4.30	5.30	6.04	

הפטרה: ויהי דבר ד' אל"י

החיזוק השבועי

אין עוד מלבדו

בימים ההם בארצות הנכר, אסרו להכניס סחורות אל הישובים היהודיים, המצב הביא עימו חוסר פרנסה ורעב בקרב התושבים. באחד הימים הגיע בבהלה לביתו של הרב יוסף דוב סולובייצ'יק מבריסק אחד הסוחרים שבעירו וסח בפניו את דאגתו: «כבוד הרב, המשטרה המקומית עורכת עתה חיפושים אחרי סחורה מוברחת, קבוצות של שוטרים עוברות מחנות לחנות ובודקות את הסחורה הנמצאת בה, האיש שבחנותו תימצא סחורה מוברחת צפוי לעונש של שנים ארוכות של מאסר, גדול פחדי עד מאד, שכן חנותי מלאה סחורה מוברחת, מה אעשה כעת?». כששמע רבי יוסף את דבריו הכניס לחדר לימודו, הוציא מארון הספרים את ספר «נפש החיים» של הרב חיים מוולוז'ין והחל ללמוד עם האיש את הסגולה הנפלאה שכתובה שם - «בעת שמתרגשת על אדם צרה, ישים בכתונו רק בה' יתברך, ויכניס בלבו שאין עוד מלבדו ואין שום כח בעולם מלבד כוחו של הבורא יתברך...» לאחר כחצי שעה של לימוד הופיעה בבית הרב אשתו של בעל החנות ובפיה שורה: «ניצלנו!» וכשקולה נרגש סיפרה, שהשוטרים סיימו זה עתה את בדיקת החנויות באזורם, ועל החנות שלהם דילגו... "מיקום החנות הוא בחצר גדולה שמכל רוחותיה היו חנויות, והשוטרים עבדו שעות רבות ועברו מחנות לחנות, עד שהתעייפו ועצרו לנוח ולאכול. כדי שידעו היכן להמשיך אחר הפסקה, עשו סימן על חנותנו, משגממנו מאירועים שונים בחיינו. אם נסגל האם הסימן מציין את המקום שבו סיימו את מלאכתם לפני הפסקה, או שמא זהו סימן של החנות אשר ממנה עליהם להתחיל את המלאכה מנתה, לבסוף הוכרע הייחוס כדעת האומרים שחנותנו כבר נבדקה, ובדרך זו עזר לנו הבורא וניצלנו», סיימה האשה בקול נרגש מגודל הנס... (רבי יצחק זאב סולובייצ'יק) אדם עובר בחיי מסע ארוך, עליות וירידות, שמחה ויגון, כל מהלך חייו הוא נתון למצבי רוח משתנים. מצבי הרוח באים כתוצאה מאירועים שונים בחיינו. אם נסגל לעצמנו את מאמרו של הרב חיים מוולוז'ין שבכל דבר נצייר את שמו של הקב"ה, נכניס לדעתנו שאין עוד מלבדו, שהשליטה בעולם שייכת לו, נוכל להמתיק מעט את הגלולות המרות בחיינו. אומרים חזל: אדם הנמצא בזמנים של חושך - בעוני, בחולי במחסור, בנפילה או במקום סכנה, יצייר בדעתו את שמו של הבורא וממילא הבעיה תעבור כאילו לא הייתה... כשאדם מכניס לתוך חייו את הימצאותו של הבורא, שהוא השליט על כל דבר שזו בעולם, הוא היה, הוא הווה והוא יהיה, שאין עוד מלבדו, שבכוחו להוציא אותו מכל בור, מכל קושי ובעיה, יזכה ודאי להינצל מכל הבא להזיקו, יזכה לרוח נחת, שלווה ורגוע. כל אדם הבא לכאורה להזיקך הוא שליח של הבורא, אם תראה לבורא שאין עוד מלבדו, שהכל תלוי רק בו, תוכל להניס כל בעיה שיש לך, רק תאמין, אל תחשוש, תבטח בבורא ותראה ים של ישועות. מי שאמר והיה העולם, יאמר לצרותנו די, רק נראה לו שאנו מאמינים שהוא בעל הבית של העולם...

רון קרוא

סיפור השובע

תש"ס 1980. בני ברק.

זה מחזה שדורש תעצומות נפש אדירות להביט בו ולהכיל אותו. לילה. קלרה מרת-הנפש מתרוממת מעל הספה, עיניה יורות חיצים של אימה וקליעים של חלחלה, וגרונה שואג וצועק משפטים מבהילים. "אתם לא תהרגו אותי... אני רוצה לחיות!!! הם יורים! הם יורים! איפה נתחבא? אני שומעת אותם עולים במדרגות. יענקי תיכנס לארון... רבקי תזחלי מתחת לספה... ארנסט!!! הם ירו בארנסט..."

היא רצה מפינה לפינה, מחדר לחדר. נוטלת מגבות ומכניסה מתחת לחריצי הדלתות, מגיפה תריסים, נועלת דלת, נועלת מגירות, אחוזת תזזית. כפופה ושפופה היא שולחת מבט חטוף ורדוף אל מעבר לכתפה, חרדה שמא קליע מכוון יחסל גם אותה. זה נמשך דקות ארוכות. היא נוטלת כיסא, מעמידתו סמוך לחלון האטום ומצמידה את אוזנה הימנית לזגוגית. "אני שומעת את המשאית השחורה של הנאצים. ארנסט תתפלל! ארנסט הפיילות שלנו מצילות יהודים אחרים במקומות רחוקים, שמעתי שהם הורגים כל יהודי שהם מוצאים. ארנסט, הם מכנים אותנו בתואר עכברים, ועכברים נוהגים ללכוד ולהטביע במים...". קלרה יורדת מן הכיסא, בוהה בחלל הסלון, נועצת מבט ממושך בנברשת המיושנת ואומרת "ארנסט לחש לי לפני שנפטר, שהוא רואה אור של גן עדן. גם אני רואה אור של גן עדן, גם אני חיה ארנסט, גם אני מותה ארנסט, תשמור על הילדים ארנסט. ניגבתי את שלוליות הדם שלהם... ושלחתי אותם אליך. תשמור אותם ארנסט עד שאגיע לשם, אליך, אליהם, ונהיה שוב ביחד משפחה אחת, אוהבת, מלוכדת...". היא מורידה עיניה לרצפה ולוחשת: "אבל עכשיו אני חייבת לברוח, אני חייבת להישאר כאן בשבילכם... עד שיבוא משיח". קלרה צעדה באיטיות, עקב בצד אגודל לכיוון החדר הקטן... עצמה עיניה ונרדמה לתוך כאוס של חלומות שחורים המאיימים לבלעה... קלרה ניצולת שואה. לא מדויק. רק גופה הצליח להימלט מן התופת, אבל נשמתה עדיין שם, כלואה וכנועה ונרדפת על ידי ההשראה הנאצית המפעמת בה, לפחות פעם-פעמיים ביממה... בעיקר בלילות, בעיקר כשצלי העלטה זורמים וזוחלים באיטיות בינות קרני הירח הציני, שראה הכל ולא ניסה לעזור. כך חשבה. רות הביטה בה נסערת. היא בחורה בת 20 טובת-לב, שנחשפת לראשונה בחייה בצורה מטלטלת ונוגעת עד נימי הלב הדקיקים ביותר, בחורבן הנפשי שהמיטו ההיטלריסטים על בת ישראל, שאיבדה שם בהונגריה את בעלה ארנסט, ואת שני ילדיה הקטנים יענקי ורבקי וניגבה את שלוליות הדם. הנאצים לא הבחינו בה. משום מה היא נעלמה מעיניהם האכזריות. כשהם נכנסו וירו, היא נחבאה אל מתחת לערימת הכביסה בחדרון הצר שבקצה הדירה. כשיצאה משם זו הייתה קלרה אחרת. כבר לא עם חזקה, חסונה, כבר לא אישה שמחה וצוהלת. נולדה שם בדירת המוות ההונגרית, אישה יהודית נרדפת לעולם, שביה בכלוב של חידלון, בתחושה של נרדפות בלתי פוסקת. עולה ושוקעת עולה ושוקעת בתוך ים הרגשות המבולבל שלה, העשוי ממצאיות והזיה בערוביה. רקע: שנים של אחרים המלחמה העולמית השנייה, היה מנהג קבוע שכולו חסד וחמלה. ניצולות שואה אומללות שלא הצליחו לשקם את חייהן התגוררו להן לבדן, מנסות לשרוד, משוועות ליד תומכת ולמילה טובה. בעידן ההוא, טרם הגיעו לארצנו העובדות הזרות, שימשו נערות צעירות, חלקן בנות לניצולי שואה, כיד תומכת ומסייעת לנשים אלו, רובן בגיל מבוגר למדי. רות מצאה במצווה הזו קורת-רוח רבה. "את בשבילי כמו-מים-צוננים-לנפש-עייפה", נהגה לומר לה ניצולת השואה ברזניה אורנהיים. "אני כל כך מודה לאימא שלך שהסכימה שתבואי לישון עמי בלילה, ותשוחחי עמי על הא ועל דא... לא נעים להזדקן עם בדידות ועם זיכרונות". ברזניה שרדה את גופה ונפשה. היא לא הקימה משפחה חדשה, אבל את שארית חייה השקיעה בילדי ישראל כמורה וגננת. עתה, כשכלו כוחותיה, היא מצאה נחת בבנות משפחת לובצקי, שמנעימות את זמנה, בעיקר אהבה את רות. כיצד הגיע לשם קלרה? קלרה המפוחדת לא מצאה מרגוע לנפשה ששונטה מדי לילה ברחובות העיר, מופשטת ידידה, פינה חמה. גם עליה שקשתה הבדידות. מרת-נפש וקשת יום הייתה, וחדרה הצר בבניין מט לפיול, הזכיר לה את הדירה המדממת אחרי הירי על ארנסט, יענקי ורבקי. היא חיפשה פינה אחרת. כתף להישען עליה. ברזניה הכירה אותה היטב. קלרה הייתה צעירה ממנה, אך מוכה וחבולה. היא מצאה נחמה בידידות שחוו חוויה דומה. לא ברור מדוע. "אני מאד מבקשת לישון איתך ולשמור עליך" ביקשה קלרה מרת-הנפש מברזניה. ואכן, לפעם לפעם פקדה את דירתה של המארחת. היא תמיד ביקשה בנימוס להתארח, לסעוד יחדיו, ולישון. תמיד נענתה

במילים טובות. "בשמחה רבה", כך ענתה ברזניה, "תהיה אתנו הלילה, גם חברתי הטובה שאשמח שתכירי, שמה רות... בחורה נפלאה רגישה וחכמה". באותו לילה, החל מחצות, חוותה רות לראשונה בחייה את הדרמה המזוויעה שנמשכה עד שלוש לפנות בוקר. למותר לציין -ברזניה הייתה כבר מורגלת בכך. למעלה משלוש שנים שקלרה באה והולכת ממנה לפרקים, ו"מנגבת" בדירתה שלוליות של דם. בשלוש לפנות בוקר, כשהכל נרגע, נרדמה קלרה, נרדמה רות. ברזניה - הפלא ופלא -נרדמה הרבה לפניו, מחזה האימה של חברתה המפוחדת, לא מנע ממנה מלשקוע בתנומה בריאה. היא מורגלת בכך. רות התעוררה - די מסייטת - בשבע בבוקר, פניה לעוד יום לימודים בסמינר. ברזניה שפתה את הקומקום, ומזגה מים רותחים לכוסות הזכוכית העטורות בשקיות תה קטנות -וסימנה בידה "תשתי יקרה, ואחר-כך תלכי ללמוד". ברזניה ידעה שקלרה למרות תשישותה התמידית, מקיצה מכל לחשוש או זמזום. רות לא ידעה זאת. היא לחשה לברזניה מתוך כוונה פשוטה לא להעיר את קלרה. "תודה, אני ממש מודה לך מאד. תמיד נעים להתארח אצלך. אבל אני מאד ממהרת... זה הספיק". קלרה זקפה ראשה והטיחה מבט רושף וזועף לעברה של רות. "חצופה! את נערה חצופה ועזת-פנים, אין לך שום התחשבות בי, מה אני העכבר שלך?". היא קמה, צעדה לעברה וצעקה, "אני לא אסלח לך לעולם! את פשוט רעה! את רעה!". רות התשתקה, הסתמרה במקומה רועדת ומפוחדת. היא ניסתה לשמור על שקט, היא לחשה, היא התחשבה, היא לא התכוונה להעירה. "למה היא מקללת אותי? למה היא מכלימה אותי? מה עשיתי לה?" ברזניה סימנה לרות "תירגע... תביני אותה". כוס התה של רות נותרה על השיש. היא ירדה בגרם המדרגות כשלנגד עיניה הפקוחות הדרמה האימה שחוותה הלילה, כשבאוזניה מהדהדות המילים "את חצופה! את רעה!". והיא כל כך לא חצופה ורעה! הס מלהזכיר. למה? תש"ג 1990. עיר דרומית. דוד האלמן, השיפוצניק, הוא איש שמח. אפשר לומר שהוא שמח הרבה מעבר לנורמה המוכרת לכם. למה? כי למי בעולם יש גמ"ח של שמחה, פעיל, תוסס, משעשע ומחולק בחינם למי שרק מבקש? לדוד. יש אנשים שמחים שליקקו דבש, ולכן שמחתם בטעם דבש. דוד לא ליקק דבש, בכלל לא. הוא ליקק מרורים, מכאובים וצרות אישיות וכלכליות, ולמרות הכל שמחתו טעימה ומתוקה הרבה יותר מדבש. למה? כי דוד האלמן, שיש לו שמונה ילדים שנולדו לו מאשתו חנה'לה עליה השלום, יודע כי מה שעושה בשבילו הקב"ה, זה הכי טוב בשבילו. מה פירוש? אחרי שנגנב לו הטנדר מה אמר: "איזה יופי. מי יודע איזו תאונת דרכים נמנעה ממני". הבן הקטן נפל מן האופניים ונפצע, מה אמר: "ברוך השם, יכול היה להיות הרבה יותר גרוע". בעל הדירה שעשה לו שיפוץ מקיף לא רוצה לשלם על התוספות שביקש, "שיהיה בריא שישאר עם הכסף, בורא עולם לא משאיר אותי רעב. העיקר קיבל בית גוטע גוטע. שישמח". אף מילה רעה על בן-אדם. שום ביקורת, שום טענות ומענות. בכיינות וקיסורים? זה לא ברזומה שלו. הוא שמח, כי הוא מבין את החיים. כי החיים הם סרט שיש לו במאי ומתכנן שמכניס ומוציא שחקנים לפי התוכנית שלו, ואנחנו רק בובות קטנות במחזה שלו. בובות על חוט, וכל מה שנותר לנו לעשות זה להודות שזכינו להיות בובות בתיאטרון של בורא עולם. "ואנחנו", היה צוחק דוד האלמן, "אנחנו בובות מזן יהודי, זו התוצרת הכי טובה ומשובחת של הבמאי, אבא שבשמים. אנחנו במרכז הבמה. הוא לעולם לא עוזב את החוטמים המחברים אותו אלינו, ואתנו אליו". הוא גם בכה. ועוד איך בכה, כשלוויה את חנה'לה רעייתו, עם עוד מאות מתושבי העיר שידעו והכירו את מידותיה התרומיות כאם טובה וכאשת חסד לנשות העיר. דוד הספיד אותה ואמר לבסוף: "חנה'לה, תמיד ביקשת שנהיה שמחים ושבשמח אחרים. תמיד רצית שנחייך ושנספר שרק טוב לנו ולא חסר לנו דבר. חנה, זו צוואה נפלאה שהשארתי לנו כאן לנשאים, זו צוואה שאקיים אותה עד יום מותי, ואמשיך לחנך את ילדינו לשמוח ולדעת שגם הרגע הזה של פרידה ממך, הוא רגע משמח. וכשם שמברכים על הטובה, כך מברכים על הרעה, שאין טובה ממנה". דוד בכה. בתום השבעה הוא החליט לפתוח לתיאטרון בובות ולשמח בו את ילדי ישראל "מספיק שנים הייתי שיפוצניק, איני עוזב את המקצוע, אבל מעכשיו תקבלו אותי בתוך מפעיל בובות", הודיע לסביבתו הטבעית. אמר ועשה. בידיים של אמן בנה והרכיב אותן עם חומרי פלסטיק ופולסטילינה. עיין בספרים ומצא סיפורים, דוד האלמן הפך באבחה אחת ל"דוד תיאטרון הבובות היהודי-גמ"ח השמחה".

המשך בשבוע הבא-באדיבות נמחבר הרב קובי לוי הי"ו

ניתן לשלוח סיפורים לרב קובי לוי לפקס: 09-8820166

לפרסום, להקדשה, ניתן לשלוח לפקס: 077-2182992 או לטלפון: 03-6182992-03 הארות והערות יתקבלו בברכה...

ליוסף יונתן רבקה בת אולנה זמבול שתיח' נח טראקי, יסמיה בת מסעודה יהושע בן עזיה, רחל בת פיליה, יעקב בן חוה, אמיל בת רוזה, צבי בן אילנה ז"ל

ניתן לתרום ל"חסדי יגון" בכרטיס אשראי בקו חישוועות 03-6182992 ובבנק חידואר חשב' 3640582

ההלכה השבועית

הלכות שבת דין יולדת והולד

א יולדת שמרגישה קרירות וצנה רבה, ואם אי אפשר לעשות לה מצורה על ידי גוי, מותר לישראל לעשות לה מצורה בשבת כל שלושים יום. (מח' בש"ע ס"י של סעיף ו).
שלענין צנה היולדת רגישה מאוד, וכמו שכתוב לפני קרתו מי יעמוד, וראוי להכין לה מערב שבת תנור חימום וכיוצא בו.
ב מחללים שבת אף על עובר שבמעו אמו, על פי אבחנת הרופאים שהעובר במצוקה שיש בה סכנה, ואפילו אם הוא בתחלת ההריון, תוך ארבעים יום, שאין בו חיות כלל, שלענין שמירת המצות, אומרים: חלל עליו שבת כדי שישמור שבתות הרבה, ומותר לנתח את האם אפילו בשבת כדי להציל את העובר. (שמירת שבת כהלכתה פרק לו אות ג).

ג לא יתן אדם את בנו התינוק לינק חלב מנכרית, אלא ישתדל שיינק דווקא ממינקת ישראלית. (חזון עובדיה)

עשיית פדיון ב חסדי ינון ונפשעתי...

לרגל העלון 500 מקבץ ספורי פדיונות מהעבר

עשיתי "פדיון נפש" לאחותי שסובלת ממחלת הנפילה, לא עלינו ולא על אף אחד בישראל. בנוסף לכך יש לה פיגור שכלי והיא על כסא גלגלים. כדי לאזן אותה היא לוקחת כ-20 כדורים ליום. יש תקופות שיש לה המון התקפים ויש חוסר איזון עם הכדורים ולצערנו הרב היא מגיעה לטיפול נמרץ עם הנשמה. לפני כשבועיים בערך שוב היתה במצב קשה, ראיתי את אמא שלי בוכה, "תצילו אותה", והמחשבה שעוד פעם תכנס לטיפול נמרץ הפחידה אותנו. ואני הסתכלתי על אמי למדת הסבל ולא ידעתי מה לעשות מחוסר אונים. אני כל כך רוצה לעזור לה, אבל לא יודעת איך... נזכרתי שקראתי על ה"פדיון נפש" בחסדי ינון בעלון ולמען האמת חשבתי לעצמי שזה לא יכול לעזור, כי המחלה שלה גדולה כל כך והתיקון נראה לי כאילו קטן על זה. אבל הסתכלתי על אמא שלי שהיא אישה כבר מבוגרת וחרדה גדולה נבטה מעיניה. זהו, הלכתי להפקיד את הכסף והתקשרתי לתת את השם שלה. חזקתי את עצמי שזה כסף שהולך לצדקה. ביום ששי עשו לה את התיקון, בצהריים התקשרתי לאמא שלי בחשש גדול כדי לדעת מה קורה, הלב שלי דפק. ואמא שלי אומרת לי "היא הלכה לבית הספר", "לא יודעת מה קרה, פתאום הכדורים הסתדרו" "זה ממש נס" סיפרתי לה על התיקון שעשו לה והיא שואלת אותי, מה זה התיקון הזה? "זה ממש נס" היא התרגשה, בכתי, אני לקחתי ספר תהילים והתחלתי לקרא תהילים להודות להשם, אמרתי לו תודה ועוד תודה ועוד תודה...

(כ.ד.ת"א)

לפני מספר חודשים לצערי הרב, התגלו אצל גיסי בעיות רציניות מאד בנושא שלום בית. עד כדי כך שאפילו רצו חס וחלילה לפרק את החבילה לא עלינו. וכשהוא כהן הענין רק מסבך יותר ויותר. ניסינו כל בני המשפחה בכל מני דרכים כאלה ואחרות להשכין שלום ביניהם ולצערינו כל נסיונותינו עלו בתוהו, ולא יצא מזה שום דבר. כל אחד בשלו. אפילו רבנים מוכרים לא הצליחו להשפיע והמצב מיום ליום רק הלך והתדרדר לכוון שאליו אף אחד לא רוצה להגיע חס וחלילה. בשבת בסיעתא דשמיא ראיתי את העלון שלכם, "תפארת ינון" וקראתי על הנושא של פדיון נפש אשר ידוע בישועותיו. והחלטתי שאתקשר, ובכל אופן לנסות ולהציל את הבית הזה שכל כך קרוב לליבי. התקשרתי ועשיתי את ה"פדיון נפש" עבור בני הזוג ומשפחתם, לנסות לאחות את הקרע. והנה זה פלא בכל הדרכים שניסינו שום דבר לא עזר ומספר ימים לאחר הפדיון, פתאום באורח נס ממש, הדברים התחילו להסתדר בעד עצמם. וברוך השם, כיום לאחר מספר חודשים השקט והשלום אהבו והשלווה והשלום בית האמיתי חזר לבית גיסי בסיעתא דשמיא. על כן אני רוצה להודות לבורא עולם ולפרסם את הנס, ולהודות גם לכם שהיתם שליחים נאמנים... תזכו למצוות!

י.ב

גיסתי היתה במצב בריאותי קשה מאד, ממש בסכנת חיים. היא היתה בטיול בחוף לארץ וקיבלה דלקת ראות חריפה מאד. אשפזו אותה בטיפול נמרץ באיטליה כחודש ימים. היתה מונשמת ומורדמת. המצב היה כל כך עדין שכל רגע לא ידעו מה יהיה איתה, היא קבלה המון אנטיביוטיקה, דבר שבכלל גם החליש אותה מאד. עד שהגיעו כמו שאומרים מים עד נפש, והתקשרתי ל"חסדי ינון" על מנת לעשות לה "פדיון נפש". ומה שקרה בעיני הוא ממש נס... אחרי הפדיון העירו אותה, הטיסו אותה בטיסה מיוחדת לבית חולים בלינסון, שם טיפלו בה החזירו לה את הנשימה, ועכשיו היא בשיקום בגלל החלשות השרירים, מכיון שהיתה מורדמת הרבה זמן. אין לי דרך אחרת להגדיר את מה שקרה לה. פשוט נס. מיום ליום מצבה עוד משתפר ובקרוב בעזרת השם תחזור הביתה.

(בעילום שם)

לארגון "חסדי ינון" היקרים, לצערינו הרב, היו לנו בעיות בנושא פרייות, ולא הצלחנו להרות במשך קרוב לעשר שנים, ניסינו עשרות טיפולים מסוגים שונים, ובכל מני דרכים כאלה ואחרות, שלא נדבר על תפילות וסגולות... ניסינו הכל, כל מה שאפשר. לצערינו שום דבר לא התקדם, וזרע של קיימא אין... לפני כשנה התקשרנו לאחר כמעט יאוש, וכשקראנו את ספורי הישועות על תיקון ה"פדיון נפש" התקשרנו ל"חסדי ינון" על מנת שיערכו עבורנו תיקון שבעזרת השם נזכה לחבוק סוף סוף ילד. אני מתקשרת היום לאחר שנה כשאני מחזיקה תינוקת קטנה ומתוקה בת חודשיים על הידיים. ולבשר שברוך השם, ראינו ישועה מדהימה, ובדרך לא דרך, אפשר אף לומר "בדרך נס". אנו רוצים להודות לבורא עולם על הנס ועל החסד שעשה עמנו וגם לכם "ארגון" "חסדי ינון" שהיתם שליחים נאמנים... תזכו למצוות!

א-בית שמש

לפני כשבועיים, ידיד שלי בשם חיים פונה לבית החולים עם קריסת מערכות. הכליות לא עבדו וגם הראות לא תפקדו בצורה מלאה. לאור מצבו הקריטי, צוות בית החולים הודיעו לבני המשפחה שיבואו להפרד ממנו כי לפי המצב הבריאותי שלו, אלו שעותיו האחרונות. התקשרתי דחוף ל"חסדי ינון" ובקשתי לעשות "פדיון נפש" דחוף! מיד לאחר הפדיון, קרה הבלתי יאומן, כל המערכות חזרו לתפקד כראוי וגם חזר להכרה. ברוך ה' מאז הוא במצב של החלמה. בצורה בלתי טבעית לחלוטין...

א. מ/ ירושלים

אחת מכלותי חלתה לא עלינו ולא על אף אחד בישראל במחלה נדירה בכליות, עד כדי כך שהגניף הזה מגיע למצב שהגוף תוקף את עצמו. (מחלה אוטואימונית) היינו אצל מספר רופאים ברחבי הארץ וכולם אמרו לנו שאנו זקוקים לרחמי שמים, ובנתיים נתנו לה כדורים כימיים להטיב עמה, אחרי כמה חודשים שראינו שעדיין המצב מאד מסוכן. החלטנו להתקשר ל"חסדי ינון" על מנת לעשות "פדיון נפש" לכלתי היקרה. שתזכה בעיה לרפואה שלמה ושהמחלה תעלם בפעם הראשונה. תוך זמן ממש קצר החל שיפור עצום ודברים התחילו להשתפר ב"ה, החלטנו לעשות עוד פדיון, שהכל יעלם לגמרי. ובי"ה לאחר הפדיון השני תוך תקופה ממש קצרה הורידו לה את התרופות ובסיעתא דשמיא היום היא בריאה ושלמה והכל נעלם. אנו רוצים להודות לבורא עולם על הנס, וכמובן לשליחיו הנאמנים. ישר כח!

ש.י.ש/ בני ברק

בסיעתא דשמיא ניתן להשיג את

מטבע הישועות של הצדיק

לשמירה, ברכה והצלחה

לפרטים בקו הישועות:

03-6182992

בואי
כלה

אשריכם ישראל

בהשתתפות במצות
הכנסת כלה
כל אחד יכול לזכות להיות
שותף בבניית בית יהודי,
בקניית כלי בית, ריהוט
וכלי חשמל

תיקון חתונה = נופות

ואפשר לתרום גם דרך האתר
www.hasdeyinion.org

או בהפקדה בבנק הדואר
3640582

או בקו הישועות
03-6182992

טל לציין עבור הכנסת כלה

לחג
לחם חלב וגיבנה
בשקל אחד בלבד!

אמץ
משפחה נזקקת
למימון
לחם, חלב, גבינה

מתקשרים לחסדי ינון <
תורמים את שווי המוצר:
לחם חלב וגיבנה <
המשפחה הנזקקת תקבל קופון
לקניית לחם חלב וגיבנה
בשווי 1 ש"ח בלבד!

לתרומות: **אל יחסר**
"חסדי ינון"
03-6182992

ארגון חסדי ינון

תיקון
פדיון נפש

תיקון זה הוכח שפועל ישו

03-6182992

הפרשה המצויירת

מתוך מדור "מטעמים לשולחן"

www.hasdeyinion.org

ניתן להוריד את העלון באתר

לפרסום, לחקדשה, ניתן לשלוח לפקס: 077-2182992 או לטלפון: 03-6182992. חזרות וזעירות יתקבלו בברכה...

לע"ב: יוסף בן רבקה, רבקה בת אולגה זימבול שתחי', נח בן טראקי, יסמינה בת מסעודה, יהושע בן עזיזה, רחל בת פלילה ז"ל

ניתן לתרום ל"חסדי ינון" בכרטיס אשראי בקו הישועות 03-6182992 ובבנק הדואר חשב' 3640582